

KANSERLİ EKONOMİ

Aydınlık Gazetesi, 25 Şubat 2017

Yıldırım Koç

Türkiye ekonomisinin krizi giderek derinleşiyor.

Bir ülkenin dış dengeleri ve iç dengeleri vardır. Bu dengeler bozulduğunda ortaya ekonomik kriz çıkar.

Türkiye, yıllardır hem dış denge, hem de iç denge sorunları yaşıyor. Ancak bu dengesizliklerin halk kitlelerinin yaşamlarına olumsuz bir biçimde yansımaları, sorunu çözmeden, ancak sorunun sonuçlarını örten uygulamalarla, erteleniyordu.

KANSERİ TEDAVİ YERİNE AĞRI KESİCİ

Durum aynen kanserli bir hastanın tedavi edilmesi yerine kanserin yol açtığı ağrıların ağrı kesicilerle giderilmesine benziyor.

Bir hasta düşünün. Kanser olmuş. Doktora gidiyor. Doktor, sancılı bir kanser tedavisini göze alamıyor ve kanserin yol açtığı rahatsızlıkları örten bir tedavi uyguluyor. Hastaya da kanser olduğunu söylemiyor. Hastanın başı mı ağrıyor; veriyorlar ağrı kesiciyi ve ağrı gideriliyor. Bu uygulamadan hasta da memnun. Ancak kanser yayılmaya devam ediyor. Ağrılar artıyor. Bir süre sonra da ağrı kesiciler fayda etmemeye başlıyor.

Türkiye ekonomisi bugün aynen bu durumda.

KANSERE YAKALANMIŞ EKONOMİ

Ülke parasının değerli olmasının iki yolu var. Ya çok güçlü bir ekonominiz vardır, ya da çok zayıf ve dış müdahalelere açık bir ekonominiz.

Türkiye’de 2007 Kasım’ında 1 ABD Doları 1,19 Türk Lirasına eşitti. Ekonomiden anlamayanlar veya “kahve iktisatçıları”, “inşallah,” diyorlardı, “yakında bir dolar bir liraya eşitlenecek; ekonomimiz çok güçlü, işler iyiye gidiyor.”

Tabii, saçmalıyorlardı.

Türkiye’de yıllarca aşırı değerli Türk Lirasıyla ithalat ucuzlatıldı, ihracat zorlaştı.

Ucuz ithalatla ülkedeki enflasyon düşürüldü. Hükümet, enflasyon oranının düşürülmesi sayesinde düşen faiz oranı sayesinde bütçedeki faiz yükünü azalttı. Düşük oranlı faiz sayesinde, inşaat sektöründe kredili ev satışının artırılmasıyla ekonomide yapay bir canlılık sağlandı. Bu yolla, kredi kartı kullanımı da yaygınlaştırıldı. Enflasyon düşük olunca, işçilerin ücret artış talepleri de kontrol altına alındı.

Ancak bu uygulama, birçok işletmenin ucuz ithal ürünlerle rekabet edememesine ve kapanmasına neden oldu.

Ayrıca, sürekli artan ithalatın yarattığı döviz ihtiyacını karşılamak için de borçlanıldı. Devlet de dışarıdan borçlandı, özel sektör de. Ayrıca doğrudan yabancı yatırımları ülkeye çekmek, yabancıların sermaye piyasasında hisse satın almalarını sağlamak için de çeşitli teşvikler getirildi. Son olarak da yabancıların satın aldıkları gayrimenkullerde özel tüketim vergisinin kaldırılması gündemde.

Türkiye’nin emperyalist ülkelerin siyasi taleplerine uygun hareket ettiği dönemde bu mekanizma işledi; ancak hastalık vücudun her tarafına yayıldı. Öyle bir an geldi ki, Türkiye’nin dışa bağımlılığı ancak emperyalistlerin çok tehlikeli taleplerinin karşılanmasıyla ekonomik sorunların üstesinden geçici olarak gelinebileceği noktaya ulaştı.

Bugün bu noktadayız.

BORÇ BATAĞINA SON, YENİDEN ÜRETİM

Türkiye, yıllardır üretimden öylesine koptu, öylesine bir borçlanma içine sürüklendi ki, bu bataktan kurtulabilmesi için iktisaden de bir bağımsızlık savaşı vermesi gerekiyor.

İktisadi bağımsızlık savaşının temelini de halkçılık ve devletçilik oluşturuyor.

Ağrı kesicilerin kanserli hastanın ağrılarını artık gideremediği bir noktadayız. Geçmişte hastanın durumunu gündeme getirdiğimizde, “nereden çıkarıyorsunuz kanseri, hastanın ağrılarını basit ağrı kesicilerle giderebiliyoruz,” diyenler, şimdi ekonomik çöküntüden konuşuyor. 16 Nisan’a kadar bu çöküş daha da hızlanacak.

Bu ekonomik çöküntü, HAYIR’lara vesile olacaktır.